

og nedsættende, at jeg sikkert ikke siger for meget, naar jeg betegner dem som i høj Grad overdrevne. Hvis det ikke var saa fromme Mænd, som vare samlede i Odense ved dette Møde og førte Ordet der — saa fromme, som de i hvert Fald anses for at være, og gerne selv ville anses for at være — vilde den Mistanke ligge overordentlig nær, at de slet ikke havde læst det Forslag, som de rettede den skarpe Kritik imod, nemlig Forslaget om Oprettelse af Menighedsraad. De skarpe Domme faldt ganske uden for de Bestemmelser, som indeholdes i dette Forslag. Hvis de havde læst dette Forslag, de gode Herrer, er det i hvert Fald sikkert, at de ikke have forstaaet, hvad Forslaget indeholder, ikke have forstaaet Meningen med det. Det lader jeg imidlertid staa ved sit Værd. Denne kirkelige Retning, Indre Mission, har jeg i øvrigt ikke det allermindste imod i og for sig; jeg indrømmer, at denne Retning har udført et stort Opvækkelsesarbejde her i Landet i en længere Aarrække, og jeg er slet ikke i Tvivl om, at en stor Del af Tilhængerne af denne Retning i Virkeligheden ere alvorlige Kristne og have Ret til at betragte sig som Medlemmer af den virkelig levende Menighed, og som Følge deraf kan man ogsaa med nogen Overbærenhed betragte de haarde Domme, de have fældet over det foreliggende Forslag. Men paa den anden Side er det lige saa vist, at det var ret forhastet, at Tilhængerne af denne Retning holdt dette Møde paa et saa tidligt Tidspunkt. Følgen deraf har i hvert Fald været, at denne Retning inden for vor Folkekirke er kommen til at fælde saa haarde Domme, at det ikke kan siges, at de have i nogen Maade Berettigelse. Desuden er det ogsaa ganske mærkeligt, om denne Retning ikke skulde synes godt om Forslaget om Oprettelse af Menighedsraad i den Skikkelse, hvori det foreligger her, thi det er givet, at dette Forslag er netop en Haandsrækning over mod denne Retning, lige saa vel som over mod andre kirkelige Retninger inden for vor Folkekirke. Allerede den Omstændighed, at der ved Valg af Menighedsraad skal anvendes Forholdstalsvalgmaade, er en Indrømmelse over for de særlige Retninger inden for vor Folkekirke. Men i de Bestemmelser i Lovforslaget, hvori Indstillingerne til Præsteembederne omhandles, hvori Reglerne altsaa ere fastslaaede, som Menighedsraadene skulle følge ved Indstilling af Kandidater til Præsteembeders Besættelse, er der i Særdeleshed gjort betydelige Indrømmelser over for de kirkelige

Retninger, som danne Mindretal inden for Folkekirken. Jeg kunde ogsaa være tilbøjelig til at sige, at den Hensyntagen, der angaaende det sidst nævnte Punkt er vist over for disse kirkelige Retninger, som hver for sig danne Mindretal, er saa stor, at den er nær ved at stille Flertallet med en Ret og Indflydelse, der i hvert Fald kun lidt overstiger Mindretallets. Lad os tænke os f. Eks. et Menighedsraad, der bestaar af 8 Medlemmer, og lad os tænke os endvidere, at der i første Afstemning bliver stemt paa 3 Kandidater. Vi lade den ene af disse faa 5 Stemmer, den anden 2 Stemmer og den 3die 1 Stemme. Efter de Regler, som findes i den paagældende Paragraf, vil altsaa den første, der har faaet de 5 Stemmer, være valgt og skal sættes først paa Listen, og der bliver dernæst bare Spørgsmaal om, hvilken af de to andre der skal stilles næst paa Listen. Der bliver saa Afstemning mellem dem, og Udfaldet af denne kan da lige saa godt blive, at den, som ved første Afstemning havde den ene Stemme, nu faar flere Stemmer end den, der havde 2 Stemmer ved første Afstemning, og det vil med andre Ord sige, at naar en kirkelig Retning er i Stand til blot at indsætte en Mand i et Menighedsraad paa 8 Mand, kan han under alle Omstændigheder, for saa vidt Afstemningen gaar, som jeg har forudsat, faa sin Kandidat med paa Listen ind til Ministeriet, og det mener jeg er en stor Uret; i mine Øjne er den i Virkeligheden for stor, men det skulde dog være mærkeligt, om ikke Indre Mission og de andre kirkelige Retninger, der ligesom Indre Mission kunne paaregne at være Mindretal inden for Folkekirken, kunde faa Øje paa de Indrømmelser, som ere gjorte paa dette Punkt, og, som jeg allerede har nævnt, ogsaa findes paa et andet Punkt, nemlig i Bestemmelserne, der omhandle Forholdstalsvalg. Endelig skal jeg endnu nævne et Punkt, som maatte gøre Menighedsraadene i hvert Fald mindre farlige for Indre Mission, og det er de Bestemmelser i Lovforslaget, der fastslaa Menighedsraadenes Virkeomraade. Enhver af os, der har læst disse Punkter igennem, vil jo have set, at Menighedsraadenes Virkeomraade ikke bliver synderlig stort, og det vil i hvert Fald kun strække sig over Forhold, der vedrøre den ydre Side af Folkekirkens Liv, det er ikke de store Hovedforhold inden for Folkekirkens Liv og Virksomhed, som Menighedsraadene komme til at tage Beslutning om, men det bliver